

Κείμενο 1

Εφηβεία (4590)

Οι έφηβοι βρίσκονται αντιμέτωποι με την πραγματικότητα του επόμενου βήματος, που οδηγεί στην ενηλικίωση, ενώ η κοινωνία απαιτεί απ' αυτούς να αρχίσουν να προετοιμάζονται για τους **νέους ρόλους** τους. Παύουν πια να είναι παιδιά εξαρτημένα, που ζουν σ' έναν κόσμο φτιαγμένο από τους γονείς τους. Ταυτόχρονα, αρχίζουν να προσεγγίζουν την **ανεξαρτησία**, συνήθως με την καθοδήγηση των γονιών τους. Προσπαθούν να ενσωματώσουν τους εαυτούς τους και τα οράματά τους στην κοινωνία, να βρουν κάποιον χώρο πολιτισμικά και κοινωνικά αποδεκτό.

Γενικά, η εφηβεία θεωρείται περίοδος κρίσης. Υπάρχουν ενήλικες που πιστεύουν πως οι νέοι είναι ιδεαλιστές, απογοητευμένοι από την κοινωνική πραγματικότητα και ότι δεν έχουν καλές σχέσεις με την παλαιότερη γενιά, από την οποία προσπαθούν να αποδεσμευτούν. Η αντίθετη θεώρηση της εφηβείας θέλει τους νέους να έχουν ενσωματώσει τις **πεποιθήσεις και τα ιδανικά** των γονιών τους και να λειτουργούν με βάση αυτά σε ένα περιβάλλον, στο οποίο η γονική εξουσία και καθοδήγηση συνεχώς μειώνεται, καθώς οι γονείς βλέπουν τα παιδιά τους να αναλαμβάνουν ολοένα και περισσότερο τους ρόλους των ενηλίκων. Τότε οι περισσότεροι γονείς αρχίζουν να λειτουργούν ως καθοδηγητές και σύμβουλοι, ενώ οι σχέσεις ανάμεσα στους γονείς και στους νέους χαρακτηρίζονται από **αμοιβαίο σεβασμό και φροντίδα**.

A. C. Diver. (1990). Εφηβεία. *Παιδαγωγική Ψυχολογική Εγκυκλοπαίδεια Λεξικό*, τ.4^{ος}, 2185-2190. Αθήνα: Ελληνικά Γράμματα (διασκευή).

Κείμενο 2

Συγκρουσιακές σχέσεις γονέων και εφήβων: Μύθος ή πραγματικότητα;

Η **σχέση γονέων-εφήβων** έχει μελετηθεί διεξοδικά από ειδικούς. Ωστόσο, παρατηρείται μεγάλη διαφορά τόσο στα δεδομένα των ερευνών, όσο και στις θεωρητικές προσεγγίσεις. Παρά τις διαφορές, οι περισσότερες κλασικές ψυχολογικές θεωρήσεις της προσωπικότητας έχουν ορισμένες ομοιότητες όσον αφορά στην εφηβεία. Όλοι, λόγω χάριν, συμφωνούν πως η εφηβεία είναι μια μεταβατική περίοδος αλλαγών, που δημιουργεί άγχος και πίεση στους εφήβους.

Παραδοσιακά οι εκδηλώσεις του άγχους και της πίεσης οδηγούσαν στη γενίκευση για τη συγκρουσιακή φύση των σχέσεων γονέων-εφήβων. Η άποψη που επικρατούσε για πολλές δεκαετίες είναι ότι οι γονικές-εφηβικές σχέσεις είναι κυρίως συγκρουσιακές. Μάλιστα ως πρόσφατα αποτελούσε κοινή παραδοχή ότι κατά την περίοδο της εφηβείας αναπτύσσονται συγκρούσεις ανάμεσα στους γονείς και στους εφήβους. Όμως, τα πορίσματα νεότερων μελετών οδηγούν στο συμπέρασμα ότι για τη μεγάλη πλειονότητα η περίοδος της εφηβείας βιώνεται από τους νέους και τις

οικογένειές τους χωρίς ιδιαίτερα προβλήματα. Ακόμη κι όταν υπάρχουν διαφωνίες των εφήβων με τους γονείς και είναι ιδιαίτερα έντονες, οι νέοι πιστεύουν πως δεν έχουν σημαντικές επιπτώσεις στις σχέσεις τους με τους γονείς.

Στις περιπτώσεις βέβαια εκείνες στις οποίες οι οικογενειακές σχέσεις είναι συγκρουσιακές, αποδεικνύεται ότι πράγματι δημιουργούνται ουσιαστικά προβλήματα που επηρεάζουν τη λειτουργία της οικογένειας και την ψυχοκοινωνική ανάπτυξη του εφήβου καθώς και τη συμπεριφορά του. Στις περισσότερες όμως περιπτώσεις διαπιστώνεται ότι οι σχέσεις γονέων-εφήβων δεν έγιναν συγκρουσιακές με την αρχή της εφηβείας, αλλά προϋπήρχαν.

Χρ. Βιτσιλάκη-Σορωνιάτη. (2002). Συγκρουσιακές σχέσεις γονέων και εφήβων: Μύθος ή πραγματικότητα; *Εκπαιδευτική, Οικογενειακή και Πολιτική Ψυχοπαθολογία*, τ. Β', 208-242. Αθήνα: Ατραπός (διασκευή).

ΘΕΜΑΤΑ

A1. Ποιες απόψεις διατυπώνονται στο κείμενο για την περίοδο της εφηβείας; (60-80 λέξεις)

(μονάδες 15)

A2. Να χωρίσετε τη δεύτερη παράγραφο (Παραδοσιακά ...τους γονείς) του δεύτερου κειμένου σε δυο παραγράφους και να αιτιολογήσετε τη διαφορετική παραγραφοποίηση.

(μονάδες 10)

B1. Να συντάξετε μία παράγραφο 40-50 λέξεων στην οποία να χρησιμοποιήσετε τις λέξεις/φράσεις του κειμένου με **έντονη γραφή: νέους ρόλους, ανεξαρτησία, πεποιθήσεις και ιδανικά, αμοιβαίο σεβασμό και φροντίδα, σχέση γονέων-εφήβων.***

(μονάδες 10)

B2. Να επισημάνετε ποιες από τις παρακάτω προτάσεις του πρώτου κειμένου χρησιμοποιούνται με κυριολεκτική/δηλωτική και ποιες με μεταφορική/συνυποδηλωτική σημασία:

1. «Οι έφηβοι βρίσκονται αντιμέτωποι με την πραγματικότητα του επόμενου βήματος».
2. «Προσπαθούν να ενσωματώσουν τους εαυτούς τους και τα οράματά τους».
3. «Οι περισσότεροι γονείς αρχίζουν να λειτουργούν ως καθοδηγητές και σύμβουλοι».

(μονάδες 15)

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

A1. Σύμφωνα με την πρώτη άποψη, η οποία αναπτύσσεται στο κείμενο, η εφηβεία θεωρείται μια κρίσιμη περίοδος κατά την οποία οι νέοι προσπαθούν να απαγκιστρωθούν από τα παγιωμένα κοινωνικά πρότυπα και τον κώδικα αξιών που πρεσβεύει η παλαιότερη γενιά. Παράλληλα, διατυπώνεται η άποψη, ότι την περίοδο της εφηβείας πολλοί νέοι ενστερνίζονται τις αντιλήψεις και υιοθετούν τα ιδανικά από τα οποία εμφορούνται οι γονείς τους. Έτσι, οι γονείς καλούνται να διαδραματίσουν το ρόλο του καθοδηγητή, εφόσον έχουν προηγουμένως αναπτύξει μια σχέση σεβασμού και φροντίδας, αντιλαμβανόμενοι το πόσο κρίσιμη είναι η περίοδος της ενηλικίωσης των παιδιών τους.

A2.

α. "Παραδοσιακά...στους εφήβους": η λανθασμένη έως πρόσφατα αντίληψη για την συγκρουσιακή φύση της εφηβείας.

β. "Όμως... με τους γονείς" : η ανατροπή μέσω μελετών της παραπάνω αντίληψης.

B1. Κατά την εφηβεία η σχέση γονέων εφήβων έχει μεγάλη σημασία. Οι έφηβοι αναλαμβάνουν νέους ρόλους και είτε επιζητούν την ανεξαρτησία τους, οδηγούμενοι σε συγκρούσεις με τους γονείς τους, είτε ακολουθούν τις πεποιθήσεις και τα ιδανικά των γονέων τους, δημιουργώντας έτσι μια σχέση που βασίζεται στον αμοιβαίο σεβασμό και τη φροντίδα.

B2.

1. μεταφορά
2. μεταφορά
3. κυριολεξία

Οι έφηβοι βρίσκονται αντιμέτωποι με την πραγματικότητα του επόμενου βήματος, που οδηγεί στην ενηλικίωση, ενώ η κοινωνία απαιτεί απ' αυτούς να αρχίσουν να προετοιμάζονται για τους νέους ρόλους τους. **Παύουν** πια να είναι παιδιά **εξαρτημένα**, που ζουν σ' έναν κόσμο φτιαγμένο από τους γονείς τους. Ταυτόχρονα, αρχίζουν να προσεγγίζουν την ανεξαρτησία, συνήθως με την καθοδήγηση των γονιών τους. Προσπαθούν να ενσωματώσουν τους εαυτούς τους και τα οράματά τους στην κοινωνία, να βρουν κάποιον χώρο πολιτισμικά και κοινωνικά αποδεκτό.

Γενικά, η εφηβεία θεωρείται περίοδος κρίσης. Υπάρχουν **ενήλικες** που πιστεύουν πως οι νέοι είναι ιδεαλιστές, **απογοητευμένοι** από την κοινωνική πραγματικότητα και ότι δεν έχουν καλές σχέσεις με την παλαιότερη γενιά, από την οποία προσπαθούν να αποδεσμευτούν. Η αντίθετη θεώρηση της εφηβείας θέλει τους νέους να έχουν ενσωματώσει τις πεποιθήσεις και τα ιδανικά των γονιών τους και να λειτουργούν με βάση αυτά σε ένα περιβάλλον, στο οποίο η γονική εξουσία και καθοδήγηση συνεχώς **μειώνεται**, καθώς οι γονείς βλέπουν τα παιδιά τους να αναλαμβάνουν ολοένα και περισσότερο τους ρόλους των ενηλίκων. Τότε οι περισσότεροι γονείς αρχίζουν να λειτουργούν ως καθοδηγητές και σύμβουλοι, ενώ οι σχέσεις ανάμεσα στους γονείς και στους νέους χαρακτηρίζονται από αμοιβαίο σεβασμό και φροντίδα.

A. C. Diver. (1990). Εφηβεία. *Παιδαγωγική Ψυχολογική Εγκυκλοπαίδεια Λεξικό*, τ.4^{ος}, 2185-2190. Αθήνα: Ελληνικά Γράμματα (διασκευή).

Κείμενο 2 Συγκρουσιακές σχέσεις γονέων και εφήβων: Μύθος ή πραγματικότητα;

Η σχέση γονέων-εφήβων έχει μελετηθεί διεξοδικά από ειδικούς. Ωστόσο, παρατηρείται μεγάλη διαφορά τόσο στα δεδομένα των ερευνών, όσο και στις θεωρητικές προσεγγίσεις. Παρά τις διαφορές, οι περισσότερες κλασικές ψυχολογικές θεωρήσεις της προσωπικότητας έχουν ορισμένες ομοιότητες όσον αφορά στην εφηβεία. Όλοι, λόγου χάριν, συμφωνούν πως η εφηβεία είναι μια μεταβατική περίοδος αλλαγών, που δημιουργεί άγχος και πίεση στους εφήβους.

Παραδοσιακά οι εκδηλώσεις του άγχους και της πίεσης οδηγούσαν στη γενίκευση για τη συγκρουσιακή φύση των σχέσεων γονέων-εφήβων. Η άποψη που επικρατούσε για πολλές δεκαετίες είναι ότι οι γονικές-εφηβικές σχέσεις είναι κυρίως συγκρουσιακές. Μάλιστα ως πρόσφατα αποτελούσε κοινή παραδοχή ότι κατά την περίοδο της εφηβείας αναπτύσσονται συγκρούσεις ανάμεσα στους γονείς και στους εφήβους. Όμως, τα πορίσματα νεότερων μελετών οδηγούν στο συμπέρασμα ότι για τη μεγάλη πλειονότητα η περίοδος της εφηβείας βιώνεται από τους νέους και τις οικογένειές τους χωρίς ιδιαίτερα προβλήματα. Ακόμη κι όταν υπάρχουν διαφωνίες των εφήβων με τους γονείς και είναι ιδιαίτερα έντονες, οι νέοι πιστεύουν πως δεν έχουν σημαντικές επιπτώσεις στις σχέσεις τους με τους γονείς.

Στις περιπτώσεις βέβαια εκείνες στις οποίες οι οικογενειακές σχέσεις είναι συγκρουσιακές, αποδεικνύεται ότι πράγματι δημιουργούνται ουσιαστικά προβλήματα που επηρεάζουν τη λειτουργία της οικογένειας και την ψυχοκοινωνική ανάπτυξη του εφήβου καθώς και τη συμπεριφορά του. Στις περισσότερες όμως περιπτώσεις διαπιστώνεται ότι οι σχέσεις γονέων-εφήβων δεν έγιναν συγκρουσιακές με την αρχή της εφηβείας, αλλά προϋπήρχαν.

Χρ. Βιτσιλάκη-Σορωνιάτη. (2002). Συγκρουσιακές σχέσεις γονέων και εφήβων: Μύθος ή πραγματικότητα; *Εκπαιδευτική, Οικογενειακή και Πολιτική Ψυχοπαθολογία*, τ. Β', 208-242. Αθήνα: Ατραπός (διασκευή).

ΘΕΜΑΤΑ

- A1. Ποιος πρέπει να είναι ο ρόλος των γονέων κατά την περίοδο της εφηβείας, σύμφωνα με το πρώτο κείμενο; (60-80 λέξεις)
- (μονάδες 15)**
- A2. Να δώσετε από έναν πλαγιότιτλο στη δεύτερη παράγραφο (*Παραδοσιακά... γονείς*) και την τρίτη παράγραφο (*Στις περιπτώσεις... προϋπήρχαν*) του δεύτερου κειμένου.
- (μονάδες 10)**
- B1. Να δημιουργήσετε από μία πρόταση με ένα αντώνυμο των λέξεων του πρώτου κειμένου με **έντονη γραφή: παύουν, εξαρτημένα, ενήλικες, απογοητευμένοι, μειώνεται.***
- (μονάδες 10)**
- B2. Να επισημάνετε ποιες από τις λέξεις με **έντονη γραφή** των παρακάτω προτάσεων έχουν κυριολεκτική/δηλωτική και ποιες μεταφορική/συνυποδηλωτική σημασία:
1. Οι περισσότεροι γονείς αρχίζουν να **λειτουργούν** ως καθοδηγητές και σύμβουλοι.
  2. [Οι νέοι] έχουν **ενσωματώσει** τις πεποιθήσεις και τα ιδανικά των γονιών τους.
  3. Η εφηβεία είναι μια μεταβατική περίοδος αλλαγών, που δημιουργεί **άγχος** και πίεση στους εφήβους.
- (μονάδες 15)**

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

A1. Σύμφωνα με το κείμενο οι γονείς, όταν αντιληφθούν ότι τα παιδιά τους μεγαλώνουν και αναλαμβάνουν πιο υπεύθυνους ρόλους, οφείλουν να περιορίζουν σταδιακά τις παρεμβάσεις τους και την εξουσία που τους ασκούν. Γιατί, κρίνεται σκόπιμο, να αναλάβουν περισσότερο καθοδηγητικό και συμβουλευτικό ρόλο, προ-κειμένου να θεμελιώσουν μια σχέση αλληλοκατανόησης και φροντίδας που θα τους επιτρέψει να αποφύγουν τυχόν συγκρούσεις, που είναι συνήθως, το απότοκο αυταρχικής και παρεμβατικής συμπεριφοράς.

A2. Η λανθασμένη αντίληψη για τη συγκρουσιακή φύση της εφηβείας.

Η επιρροή των συγκρουσιακών σχέσεων στον έφηβο.

B1.

- Πολλοί εξακολουθούν να θεωρούν την εφηβεία περίοδο κρίσης στη ζωή του ανθρώπου.
- Πολλά παιδιά επιδιώκουν από την εφηβική ηλικία να είναι ανεξάρτητα.
- Οι ανήλικοι οφείλουν να δείχνουν τον απαραίτητο σεβασμό στους μεγάλους.
- Φάνηκαν ενθουσιασμένοι μόλις άκουσαν ότι θα συμμετέχουν στην σχολική εκδήλωση.
- Αυξάνεται συνεχώς η θερμοκρασία τις τελευταίες μέρες.

B2.

1. κυριολεξία
2. μεταφορά
3. κυριολεξία

Κείμενο 1

Εφηβεία (4594)

Οι έφηβοι βρίσκονται αντιμέτωποι με την πραγματικότητα του επόμενου βήματος, που οδηγεί στην ενηλικίωση, ενώ η κοινωνία απαιτεί απ' αυτούς να αρχίσουν να προετοιμάζονται για τους νέους ρόλους τους. Παύουν πια να είναι παιδιά εξαρτημένα, που ζουν σ' έναν κόσμο φτιαγμένο από τους γονείς τους. Ταυτόχρονα, αρχίζουν να προσεγγίζουν την ανεξαρτησία, συνήθως με την καθοδήγηση των γονιών τους. Προσπαθούν να ενσωματώσουν τους εαυτούς τους και τα οράματά τους στην κοινωνία, να βρουν κάποιον χώρο πολιτισμικά και κοινωνικά αποδεκτό.

Γενικά, η εφηβεία θεωρείται περίοδος κρίσης. Υπάρχουν ενήλικες που πιστεύουν πως οι νέοι είναι ιδεαλιστές, απογοητευμένοι από την κοινωνική πραγματικότητα και ότι δεν έχουν καλές σχέσεις με την παλαιότερη γενιά, από την οποία προσπαθούν να αποδεσμευτούν. Η αντίθετη θεώρηση της εφηβείας θέλει τους νέους να έχουν ενσωματώσει τις πεποιθήσεις και τα ιδανικά των γονιών τους και να λειτουργούν με βάση αυτά σε ένα περιβάλλον, στο οποίο η γονική εξουσία και καθοδήγηση συνεχώς μειώνεται, καθώς οι γονείς βλέπουν τα παιδιά τους να αναλαμβάνουν ολοένα και περισσότερο τους ρόλους των ενηλίκων. Τότε οι περισσότεροι γονείς αρχίζουν να λειτουργούν ως καθοδηγητές και σύμβουλοι, ενώ οι σχέσεις ανάμεσα στους γονείς και στους νέους χαρακτηρίζονται από αμοιβαίο σεβασμό και φροντίδα.

A. C. Diver. (1990). Εφηβεία. *Παιδαγωγική Ψυχολογική Εγκυκλοπαίδεια Λεξικό*, τ.4^{ος}, 2185-2190. Αθήνα: Ελληνικά Γράμματα (διασκευή).

Κείμενο 2 Συγκρουσιακές σχέσεις γονέων και εφήβων: Μύθος ή πραγματικότητα;

Η σχέση γονέων-εφήβων έχει μελετηθεί διεξοδικά από ειδικούς. Ωστόσο, παρατηρείται μεγάλη διαφορά τόσο στα δεδομένα των ερευνών, όσο και στις θεωρητικές προσεγγίσεις. Παρά τις διαφορές, οι περισσότερες κλασικές ψυχολογικές θεωρήσεις της προσωπικότητας έχουν ορισμένες ομοιότητες όσον αφορά στην εφηβεία. Όλοι, λόγου χάριν, συμφωνούν πως η εφηβεία είναι μια μεταβατική περίοδος αλλαγών, που δημιουργεί άγχος και πίεση στους εφήβους.

Παραδοσιακά οι εκδηλώσεις του άγχους και της πίεσης οδηγούσαν στη γενίκευση για τη συγκρουσιακή φύση των σχέσεων γονέων-εφήβων. Η άποψη που επικρατούσε για πολλές δεκαετίες είναι ότι οι γονικές-εφηβικές σχέσεις είναι κυρίως συγκρουσιακές. Μάλιστα ως πρόσφατα αποτελούσε κοινή παραδοχή ότι κατά την περίοδο της εφηβείας αναπτύσσονται συγκρούσεις ανάμεσα στους γονείς και στους εφήβους. Όμως, τα πορίσματα νεότερων μελετών οδηγούν στο συμπέρασμα ότι για τη μεγάλη πλειονότητα η περίοδος της εφηβείας βιώνεται από τους νέους και τις οικογένειές τους χωρίς ιδιαίτερα προβλήματα. Ακόμη κι όταν υπάρχουν διαφωνίες των

εφήβων με τους γονείς και είναι ιδιαίτερα έντονες, οι νέοι πιστεύουν πως δεν έχουν σημαντικές επιπτώσεις στις σχέσεις τους με τους γονείς.

Στις περιπτώσεις βέβαια εκείνες στις οποίες οι οικογενειακές σχέσεις είναι συγκρουσιακές, αποδεικνύεται ότι πράγματι δημιουργούνται ουσιαστικά προβλήματα που επηρεάζουν τη λειτουργία της οικογένειας και την ψυχοκοινωνική ανάπτυξη του εφήβου καθώς και τη συμπεριφορά του. Στις περισσότερες όμως περιπτώσεις διαπιστώνεται ότι οι σχέσεις γονέων-εφήβων δεν έγιναν συγκρουσιακές με την αρχή της εφηβείας, αλλά προϋπήρχαν.

Χρ. Βιτσιλάκη-Σορωνιάτη. (2002). Συγκρουσιακές σχέσεις γονέων και εφήβων: Μύθος ή πραγματικότητα; *Εκπαιδευτική, Οικογενειακή και Πολιτική Ψυχοπαθολογία*, τ. Β', 208-242. Αθήνα: Ατραπός (διασκευή).

ΘΕΜΑΤΑ

A1. Ποιες είναι, σύμφωνα με το δεύτερο κείμενο, οι απόψεις που υπάρχουν για τις σχέσεις γονέων και εφήβων; (60-80 λέξεις)

(μονάδες 15)

A2. Πώς επιτυγχάνεται η συνοχή ανάμεσα στις περιόδους της δεύτερης παραγράφου (*Παραδοσιακά ... τους γονείς*) του δεύτερου κειμένου;

(μονάδες 10)

B1. «Γενικά, η εφηβεία θεωρείται περίοδος κρίσης».

Χρησιμοποιώντας την παραπάνω πρόταση, να δημιουργήσετε μια παράγραφο 50-60 λέξεων.

(μονάδες 10)

B2. Να επισημάνετε ποιες από τις παρακάτω προτάσεις του πρώτου κειμένου χρησιμοποιούνται με κυριολεκτική / δηλωτική και ποιες με μεταφορική/συνυποδηλωτική σημασία:

1. «Οι έφηβοι βρίσκονται αντιμέτωποι με την πραγματικότητα του επόμενου βήματος».
2. «Οι περισσότεροι ενήλικες πιστεύουν».
3. «Θέλει τους νέους να έχουν ενσωματώσει τις πεποιθήσεις και τα ιδανικά των γονιών τους».

(μονάδες 15)

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

A1. Σύμφωνα με το κείμενο για πολλά χρόνια κυριαρχούσε η αντίληψη ότι οι σχέσεις γονέων - εφήβων είχαν συγκρουσιακό χαρακτήρα λόγω του άγχους και της πίεσης. Ωστόσο, αποτελέσματα νεότερων μελετών κατέδειξαν ότι η πλειοψηφία βιώνει ομαλά την περίοδο της εφηβείας χωρίς να εκδηλώνονται ενδοοικογενειακές συγκρούσεις. Ακόμη και στην περίπτωση ύπαρξης διαφωνιών μεταξύ γονέων – εφήβων, αυτές αντιμετωπίζονται χωρίς να έχουν συνέπειες στο καλό οικογενειακό κλίμα.

A2.

- Με χρήση διαφορετικών λέξεων και φράσεων ("*μαλιστα, ακόμη και*" που δηλώνουν προσθήκη / με τη χρήση της λέξης "*όμως*" που δηλώνει αντίθεση)
- Με την οργάνωση της παραγράφου στον άξονα του χρόνου: "*Για πολλές δεκαετίες*", "*ως πρόσφατα*", "*πορίσματα νεότερων μελετών*"

B1. Γενικά η εφηβεία θεωρείται περίοδος κρίσης. Από τη μία οι νέοι εκφράζουν την αντιδραστικότητά τους και την επιθυμία ρήξης με το κατεστημένο εξαιτίας μιας κοινωνίας που πιστεύουν ότι τους απογοητεύει. Από την άλλη οι γονείς είτε επιδεικνύουν αδιαφορία εξαιτίας των αυξημένων απαιτήσεων της εποχής είτε παρουσιάζουν αυταρχική συμπεριφορά και υιοθέτηση οπισθοδρομικών αντιλήψεων. Έτσι οι δύο πλευρές οδηγούνται σε συγκρούσεις μεταξύ τους.

B2.

1-μεταφορά

2-κυριολεξία

3- μεταφορά